

In memoriam

D. D. Neleanu

Dacă ar trebui să-l definească, aş spune că D. D. Neleanu reprezenta simbioza dintre pasiune şi modestie. Punea pasiune în tot ceea ce făcea — ca director de studii la Institutul de artă teatrală şi cinematografică, pentru a ajuta un prieten, ca director de teatru sau ca regizor, şi în devoţiunea cu care se apropia de artiştii amatori. Viaţa lui a fost o continuă ardere, intensă, mistuitoare, cheltuindu-se fără rezerve ca slujitor al teatrului, ca iubitor şi harnic colecţionar al obiectelor de artă populară, căutând şi promovind liniile dramaturgice, încurajând actorii, devotat până la sacrificiul familiei, susţinând aspiraţiile întru artă, cărora le descoperea cine ştie ce virtuţi, neglijându-se pe sine, capabil de un altruism fără eclipse.

S-a născut în Bucureşti, la 7 decembrie 1924. A absolvit clasa de regie scenică a Institutului de artă teatrală şi cinematografică „I. L. Caragiale”. A acceptat, cu acelaşi juvenil entuziasm, toate răspunderile ce-i reveneau: regizor la Centrul de producţie cinematografică „Bucureşti”, director al Studioului actorului de film „C. I. Nottara”, director al Teatrului pentru copii şi tineret, director artistic la Casa centrală a creaţiei populare, regizor la Teatrul Tineretului sau la Teatrul Mic.

Câteva dintre spectacolele realizate într-un răstimp de peste treizeci de ani au rămas în memoria spectatorilor. Se numără printre acestea *Nora* şi *Stilpii societăţii de Ibsen*, *Incident la Vichy* şi *După cădere de Arthur Miller*, *Nila de A. Sallinski* şi *Balul absolvenţilor de Viktor Rozov*, *Marele fluviu îşi adună apele şi Io*, *Mircea Voievod de Dan Tărchilă*, *Răspîntia cea mare de Victor Ion Popa*, *Dosarul Andersonville de Saul Levitt*, *Vara trecută la Ciulimsk de Aleksandr Vampilov*, *Viaţa lui Galileo Galilei de Bertolt Brecht* şi altele.

Prin dragostea şi stima pe care a avut-o faţă de artiştii amatori, a reuşit să impună şi pe aceste scene un repertoriu de valoare şi să realizeze spectacole remarcabile. Astfel, la Teatrul popular din Rîmnicu Vilcea montează *Puterea şi Adevărul de Titus Popovici*, *Opinia publică şi Interesul general de Aurel Baranga*, *Dincolo de zare de Eugene O'Neill*, iar la Teatrul Muncitoresc al Întreprinderii „23 August” din Bucureşti, *Anotimpul speranţei de Viorel Cacoveanu*, *Bună seara, Maria de Emil Poenaru*, *piese de Tudor Popescu*.

D. D. Neleanu ne-a părăsit eu aceeaşi discreţie şi modestie cu care şi-a trăit zbuclumata viaţă, cu înţelegere, poate doar cu regretul că nu a reuşit să realizeze tot ceea ce şi-a propus.

Mihai CRIŞAN